

Forening for Bedring av Rettssikkerheten (FBR)
v/ Noralf Aunan
Emilie Kroghsv. 8 C
7023 Trondheim

Trondheim 11. mars 2007

Åpent brev til Justisminister Knut Storberget.

“– Vi må forhindre vold og overgrep, særlig mot kvinner og barn, samt bedre tilbudet til voldsofre, sier justisminister Knut Storberget.”

Jeg referer her det aller viktigste fra en nylig utsendt nyhet/informasjon i forbindelse med 8. mai programmet. Hvordan vil så Justisministeren følge opp denne uttalelsen? Hvilke sanksjoner vil det være aktuelt å ta i bruk overfor offentlig ansatte som utfører overgrep, eller som unnlater å bidra til å stoppe vold og overgrep de er oppmerksom på?

Uttalelsen til Storberget gjelder naturligvis også vold og overgrep som norsk barnevern driver med og er ansvarlig for.

Når det gjelder **overgrep i barnevernet er Fylkesmennene kontrollinstans, og hvordan forholder de seg når det gjelder å forhindre vold og overgrep?** Det er noen Fylkesmenn som har gitt enkelte kommuner bøter når barnevernet ikke følger opp sine tidsfrister over noe tid. Andre Fylkesmenn svarer ikke engang på de klager de mottar, og ellers behandles klager på en uakseptabel måte. Offentlige tjenestemenn er faktisk pliktig til å besvare skriftlige henvendelser - til og med innen klart angitte tidsfrister.

Fylkesmannen i Rogaland, **Tora Aasland bryr seg tydeligvis ikke med å svare eller snakke med personer** som flere ganger har klaget på uakseptable forhold i barnevernet i Sandnes og Stavangerområdet. Selv om en person blir klart motarbeidet av både barnevernet og hele det kommunale byråkratiet, løfter altså ikke Fylkesmannen engang en finger for å bedre på forholdene. Aasland er også kontaktet av undertegnede for en god stund siden, men selv en person med St. Olavs orden tar dessverre ikke sine offentlige oppgaver på alvor.

Fylkesmennene er vel også ansvarlig for de **uakseptable forhold som gjelder i Fylkesnemndene** - som domstollignende organer. **Justisministeren må nok ha det overordnede ansvaret** på dette området også, etter som det i brutal grad hører sammen med våre rettslige forhold. Hvordan er det forresten mulig at et **domstollignende organ** er tildelt uinnskrenket makt til å **skille barn og foreldre med opp til 18 års varighet?**

Fylkesnemndene gir forøvrig den **offentlige part medhold i over 90 % av sakene**, så her har **barn og/eller foreldre skremmende små muligheter mot maktovergriperne i barnevernet**. Man kan naturligvis anke en Fylkesnemndavgjørelse også, men det er meget vanlig at de **egentlige domstoler bare stadfester avgjørelsen i nemnda - uten egen seriøs behandling**. Etter de siste forandringer i rettssystemet er det forresten stor sjanse for at anken blir avvist av lagmannsretten også, og når det gjelder høyesterett er det vel bare ca. 5 % av ankene som blir behandlet der.

Fylkesnemndene er altså temmelig avgjørende for enhver avgjørelse i norsk barnevern, og **spesielt alvorlig når det gjelder å skille barn og foreldre**. Etter en omsorgsovertakelse er det også helt **vanlig at vedtaket settes i verk umiddelbart. Her hjelper det altså ikke engang å anke, tilsvarende i andre rettsavgjørelser**. Fylkesnemnda kan altså både vedta og **gjennomføre en umiddelbar omsorgsovertakelse, selv uten nødvendig alvorlig omsorgssvikt**. Det finnes altså **ingen rettssikkerhet verken for barn eller foreldre når det domstollignende organet direkte misbruker sin uinnskrenkede makt**.

Landets fylkesmenn er tydeligvis ikke spesielt interessert i å opprettholde akseptable forhold i Fylkesnemndene. **Inhabilitet og kameraderi florerer når de samme personer går igjen fra sak til sak.** Sakene går også for **lukkede dører og uten lydopptak**, og forholdene er langt fra i overensstemmelse med **våre menneskerettigheter når det gjelder krav til en upartisk og uavhengig domstol.**

Er Justisministeren klar over disse forhold uten å gjøre noe som helst, eller hvorfor engasjerer man seg ikke når det gjelder så uakseptable forhold?

Den eneste farbare vei må altså være å **nedlegge alle fylkesnemnder** og bare benytte de vanlige domstoler. Når det gjelder så alvorlige forhold som overgrep overfor totalt uskyldige barn og deres foreldre, så bør de **behandles minst like omhyggelig som enhver straffesak**. Både Justisministeren og andre rettslige aktører er faktisk bare opptatt av straffesaker, så la oss nå forandre vårt rettsvesen, slik at bare bagatellsaker kan avgjøres som sivilsaker. (Nabotvister om grenser, trær og lignende forhold henviste en kjent advokat til, når det var snakk om sivilsaker.)

Barnevernsaker er i alle fall så alvorlige at de må behandles som straffesaker, og med tilhørende bevis og nødvendig sannsynlighetsovervekt.

For å unngå for mange saker i de eksisterende domstoler kreves det grundige men lett gjennomførbare forbedringer. Ved å fjerne **udugelige og uakseptable dommere** for å minimalisere direkte uriktige avgjørelser, vil naturligvis ankebehovet nesten kunne elimineres. **Lydopptak i retten, løgntesting og direkte ansvarliggjøring** av enhver rettslig aktør vil også sterkt redusere feilaktige avgjørelser. En riktig avgjørelse er det naturligvis ingen hensikt å anke i et godt og rettssikkert rettsvesen.

Nå er det på høy tid at Justisministeren også tar **dagens sivilrettslige forhold på alvor**. Hvorfor er det bare strafferettslige forhold man snakker og skriver om? Er det spesielt vanskelig å sørge for at **sivilrettslige parter må ta ansvar for sine handlinger, og at det offentlige også må stilles ansvarlig overfor den som på en eller annen måte er blitt forulempet?**

Vi skal naturligvis kunne ordne opp i vårt rettsvesen, slik at vi stadig vekk **slipper å belaste domstolen i Strasbourg med uakseptable norske rettsavgjørelser.**

Som Justisminister bør man også være oppmerksom på hvordan politiet i Stavangerområdet direkte misbruker sine resurser til å trakassere en enkelt familie, etter oppdrag fra skremmende maktbegjærlige barnevernere. Politiet har vel en klar plikt til å vurdere ethvert oppdrag. Hvilken særstilling har barnevernet krav på? Hva med å overføre noen overflødige tjenestemenn fra Stavanger til Oslo for eksempel?

Vi håper da på et snarlig og godt avklarende svar på alle punktene i denne alvorlige og omfattende henvendelsen. Det er altså litt av hvert å rydde opp i for den som har hovedansvaret for våre rettslige forhold, så hva med et fruktsomt samarbeid? Jobber vi ikke mot et felles mål?

Med vennlig hilsen

Forening for Bedring av Rettssikkerheten

Noralf Aunan

Kopi: Fylkesmannen i Rogaland, Sør-Trøndelag og Nordland
Sfm.no
BarnasRett.no
Diverse medier m.fl.